

Net als Maria, de moeder van Jezus, zong Zacharias, de vader van Johannes de dooper, een loflied. In zijn lied zong hij over zijn zoon *Johannes* en over Maria's zoon *Jezus*. Zijn zoon zou genoemd worden: *profeet* van de Allerhoogste.

Want als hij volwassen zou zijn, dan zou hij de komst aankondigen van Jezus, *messias* van de Allerhoogste.

Zacharias zong dat Jezus het stralende licht uit de hemel is dat over ons opgaat.

Dit stralende licht, deze Jezus, zal verschijnen aan iedereen die leeft in duisternis.

Deze tegenstelling, stralend licht tegenover duisternis, komen we ook in het evangelie van Johannes tegen.

Daar lezen we: *Het licht, het stralend licht, schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.*

Het stralend licht uit de hemel, de messias, de gezalfde van God, komt naar onze duisternis.

We weten: Het stralend uit de hemel is Jezus.

Maar laten we het ons es afvragen: Wat is onze duisternis?

Leven wij 20 eeuwen nadat Maria en Zacharias hun loflied zongen, nog altijd in een duisternis die het stralend licht uit de hemel nodig zou hebben?

Onze wereld kan toch zelf zijn duisternis overwinnen?

Kunnen wij niet, als alle mensen met elkaar en tegelijk in actie komen, onszelf bevrijden uit de duisternis die ons gevangen houdt?

We hebben zoveel eigen licht om ons heen.

Zitten wij te wachten op licht uit de hemel?

Wat moeten wij met onze computers en onze elektrische auto's nog beginnen met een mens gezonden door de Allerhoogste, met een redder die komt in naam van Israëls God?

We zijn zelf ons licht.

Geeft dat niet genoeg licht in de duisternis?

En om welke duisternis gaat het trouwens?

Wat in onze tijd voor verduistering zorgt, is, wat genoemd wordt: de crisis van het vertrouwen.

In kranten en op websites wordt erover geschreven.

Ze zeggen dat we overgaan van een samenleving, waarin veel vertrouwen is, naar een samenleving, waarin weinig vertrouwen is.

Van een hoog-vertrouwen-samenleving, in het Engels een high-trust-society, gaan we naar een laag-vertrouwen-samenleving-, een low-trust society.

Dat zeggen ze.

En dat is geen goed nieuws.

Want als mensen in een samenleving elkaar niet langer kunnen vertrouwen, dan valt die hele samenleving uit elkaar.

Door achterdocht en wantrouwen komen mensen vijandig tegenover elkaar te staan. Wantrouwen verbreekt de sociale samenhang, de sociale cohesie.

Een samenleving die beheerst wordt door achterdocht, door groepen die elkaar niet vertrouwen, zal onherroepelijk uit elkaar vallen en dat niet op een vreedzame manier. Maar ook de mens zelf, het individu, wijzelf, ook de mens die opgejaagd wordt door wantrouwen, die niet weet wie hij of zij kan vertrouwen, die vindt geen rust meer en verliest zijn houvast.

Zijn angst, boosheid en vijandigheid groeien daardoor alleen maar.

Hij komt steeds meer tegenover anderen te staan en het gevoel van eenzaamheid neemt toe.

Om medestanders te vinden, om mensen te vinden die zijn wantrouwen kunnen begrijpen, zal hij het internet afspeuren op zoek naar mensen die hetzelfde wantrouwen koesteren.

Vindt hij zulke begripvolle medestanders, dan zullen ze zijn wantrouwen eerder bevestigen en vergroten, dan dat ze dat zullen weerleggen en verkleinen.

Hij wordt bevestigd in zijn eigen gelijk, komt in een bubbel terecht, en zal geen verdere poging wagen om het verloren vertrouwen terug te winnen.

En bij wie ook zou hij moeten aankloppen?

Bij wie moet hij zijn om dat vertrouwen terug te winnen?

Want de mensen die voor vertrouwen kunnen zorgen, politici, deskundigen, journalisten, doen ze dat ook?

Zorgen ze voor vertrouwen?

Gaat bij hen altijd de waarheid voorop en niets dan de waarheid?

De toenemende vervreemding tussen de verschillende groepen in de samenleving, de vooroordelen die links en rechts gekoesterd worden, de verwarring door de overvloed aan informatie op het internet zonder te kunnen onderscheiden wat waar is en wat gelogen, wat nep is, wat eigen belang is, stemmen die allemaal zeggen dat ze de waarheid vertellen, maar elkaar tegenspreken, en ga zo maar door.

Dit allemaal bij elkaar, dit hele complex, dit is wat ze noemen de crises van het vertrouwen of de ecologie, het milieu, van het wantrouwen.

De vaste grond van het vertrouwen verandert van gedaante, transformeert zich, en gaat over in een woelige zee van wantrouwen.

Hoeveel vooruitgang er sinds Petrus ook geweest is, net als hij, kunnen wij nog altijd niet over de golven lopen.

Wij hebben de vaste grond van het vertrouwen nodig.

Op een zee van wantrouwen overkomt ons wat Petrus ook overkwam.

We beginnen te zinken.

Petrus werd vastgegrepen door Jezus en uit de golven gered.

Over Jezus lezen we in het evangelie van Johannes: *Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid.*

Wat Johannes wil zeggen is dit: Jullie samenleving zinkt weg in wantrouwen. Jullie zinken weg in vertrouwen. Jullie denkers en jullie schrijvers hebben het over een crisis van vertrouwen. Complottheorieën komen niet uit de lucht vallen. Ze hebben hun voedingsbodem in wantrouwen. Ook angst en agressie voeden zich met wantrouwen en onzekerheid. Nog meer informatie op internet zal je wantrouwen en onzekerheid niet kunnen wegnemen. Andere en nog slimmere argumenten zullen jullie je vertrouwen niet teruggeven. Vertrouwen dat sterker is dan wantrouwen, dat krijgen jullie uit handen van Hem die vol goedheid en waarheid is.

Heilzaam vertrouwen wordt geboren in de relatie met Jezus.

Vertrouwen vinden jullie in de goedheid en waarheid, in de genade en betrouwbaarheid, in de liefde en trouw waarmee Jezus naar ons is toegekomen en bij ons heeft gewoond.

Deze relatie met Jezus, waarvan Johannes getuigt, staat open voor ons.

Het vertrouwen dat deze de relatie met Jezus ons geeft, werkt door in alle andere relaties die wij hebben.

Want het vertrouwen dat we van Hem ontvangen, kunnen we met elkaar delen.

Jezus geeft ons goedheid en waarheid. Of met andere woorden die hetzelfde betekenen: Jezus geeft ons genade en betrouwbaarheid. Of met weer andere woorden die hetzelfde betekenen: Jezus geeft ons liefde en trouw.

Met al deze zes Nederlandse woorden of begrippen kunnen we dezelfde twee Griekse woorden vertalen die Johannes gebruikt.

Vertalen we deze twee Griekse woorden in het Hebreeuws, dan komen we onmiddellijk bij God uit.

In het Bijbelboek Exodus wordt verteld, hoe God er was, hoe Hij er is en hoe Hij er wil zijn voor Israël en voor ons.

We lezen daar: *God is groot in liefde en trouw*. In Psalm 25 lezen we in de Nieuwe Bijbelvertaling: *Liefde en trouw zijn de weg van de Heer*.

De liefde en trouw, goedheid en waarheid, die wij in het leven van Jezus zullen ontmoeten en die verder reikt en verder gaat dan de dood, zijn de liefde en trouw waarmee God er voor ons is en waarmee Hij er voor ons wil zijn.

Jezus is de Redder die gezonden is door God.

Trekken wij op met Jezus als onze Redder, dan wandelen we op de vaste grond van liefde en trouw.

Niets geeft ons meer vertrouwen en niets geeft ons meer zelfvertrouwen, dan te weten dat we worden liefgehad. Wie met een liefde die over ons opgaat als een stralend licht uit de hemel.

Een liefde die bij elke stap die we zetten, een licht op ons pad is.

Een liefde die ons helpt om ons te oriënteren, die ons helpt om in te schatten waar we beland zijn en waar we naar toe op weg zijn.

Over de crisis van vertrouwen worden veel zorgwekkende en negatieve dingen gezegd. Meer dan genoeg om het vertrouwen te verliezen.

Hoopgevend en positief is dat we in de relatie met Jezus een blijvend basisvertrouwen vinden. Want het vertrouwen dat Jezus ons geeft, is gebaseerd op de liefde en trouw van God, de Vader.

In de Bijbel, in de eerste brief van Johannes, lezen we: *De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit*.

Wat betekent dat?

Dat betekent dat de hemelse liefde en trouw ruim baan maken voor vertrouwen.

We stijgen boven ons angst uit en begrenzen ons wantrouwen.

Anders dan sommige ongevaccineerden laten we ons niet verblinden door complottheorieën, maar houden we onze ogen open voor het gevaar van mensen en bewegingen die het alleen maar om macht en geld te doen is.

Anders dan sommige gevaccineerden gaan we niet op zoek naar mensen en groepen die we verwijten alle ellende in stand te houden.

We zoeken geen zondebok. We geven niemand de schuld.

We nemen onze verantwoordelijkheid.

We volgen de weg van de Heer en dat is de weg van Zijn liefde en trouw.

In Jezus vinden Gods liefde en trouw hun weg naar ons.

In een wereld die volloopt met wantrouwen, kunnen wij leven met het vertrouwen dat God ons geeft.

Dit vertrouwen, dit vertrouwen dat God ons geeft, blijft uit de macht van het wantrouwen.

Als het stralend licht uit de hemel gaat het over ons op.

Het verschijnt aan iedereen die leeft in duisternis.

Het verschijnt aan iedereen die het vertrouwen in God, in de mensen, in zichzelf aan het verliezen is.

De weg met Jezus is een weg van diep, blijvend vertrouwen.

Amen.